

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiae, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Usuris, & interesse, Pars II. de Cambiis, Pars III.
de Censibus, Pars IV. de Societatibus Officiorum

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. XV. Romana cambii de Vanninis. Stante pacto, quod super
cambiorum justificatione stetur libro & scripturæ ipsius creditoris, An hic
teneatur suum librum, seu scripturam exhibere, atque exinde ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74112](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74112)

DISCURSUS XV.

39

S U M M A R I U M .

- 1 *Facti series.*
- 2 *Quando exceptio usurarum regardet repetitio nem fortis.*
- 3 *Ad justificationem cambiorum sufficient littere redditus.*
- 4 *An admittantur aliae species iustificationum sine litteris.*
- 5 *An ex pacto iustificatio fieri possit cum solis libris creditoris.*
- 6 *Et quatenus id non sufficiat, num data aliunde justificatione, teneatur creditor stante, dicto pacto iustificare etiam cum libris.*
- 7 *An facultas cambiandi vel mandatum suscep tum ad cambiandum expiret per mortem.*

DISCURSUS XV.

Relaxato mandato per A.C. ad instantiam Olignani contra Vanninum pro sorte principali scutorum mille aurei, & quodam residuo cambiorum, prævia istorum justificatione cum litteris responsivis vulgo nuncupatis *delitorino*, interposita per debitorem appellatione in Signatura ad effectum gustandi de justitia vel in iustitia, ex cuius respectu summo resultare solet rescriptum cum clausulis translatis exequutionis vel finis respectu, deducebatur per eumdem appellatem iustitia ex defectu justificationis, vel quia litteræ non essent bene recognite, vel quia illæ non sufficerent, nisi etiam exhiberentur ex parte creditoris libri, ex quibus illæ adminiculatæ remanerent, vel saltem alia concurrenter adminicula tollentia suspicionem antidatæ, & quod de præsenti confici potuerint, potissimum dum in instrumento cambi aderat pactum, ut super eorum realitate & cursu stari deberet libris ipsius creditoris, quem ita dicebant scribentes in contrarium in le assumpisse onus conficiendi ac retinendi librum proinde exhibendum.

E huic exceptioni addebant alteram expirati mandati seu facultatis datæ ad cambiandum per mortem Joannis Andreæ Olignani, cum quo contractus initus erat, & ex cuius persona Joannes Matthæus nepos tanquam haeres agebat.

Objectum non bene factæ justificationis litterarum de facil sublatum fuit, quoniam in hoc Signatura rescriptis A.C. ut iterum audiat, & denuò recognoscere faciat spaccia pro tollendis suspicionibus, qua dabantur aduersus testes super dicta recognitione examinatos, qua recognitione plenius & clarius sequuta, cum judex iterum decrevisset mandati expeditionem, denuò edita fuit Signatura super dictis alijs punctis, quæ rescriptis de appellatione in Rota, cum clausula, si quid exequendum, quod rescriptum in effectu aliud non produxit nisi dictam dilationem, quoniam debitore velejus haeredibus non curantibus infra biennium acta transportare, ob appellationis desertionem exequatio consumata fuit, aduersus quam se opposuit ejusdem debitoris uxor creditrix pro ejus dote quavis posterior prioritatem prætendens in bonis exequitis tantum postea quæsisit, & hoc reddidit de facto inanem dictæ exequutionis effectum, atque in hoc statu causa pendet.

Pro creditore scribens, cum sensu etiam veritatis, parum probabile dicebam hoc rescriptum saltem circa sortem principalem, quoniam vel

D 2

excep,

ROMANA

C A M B I I

D E V A N N I N I S

P R O

JOANNE MATTHÆO OLIGNANO

C U M

PETRO VANNINO.

Casus disputatus coram A.C., & in Signatura resolutus ut infra.

Stante pacto, quod super cambiorum justificatione stetur libro & scripturæ ipsius creditoris, An hic teneatur suum librum seu scripturam exhibere, atque exinde justificare cursum & realitatem cambiorum, quamvis exhibeat spaccia, & faciat iustificationem per litteras redditus.

Card. de Luca de Cambys

exceptiones verè nullam subsistentiam habebant, vel negari non poterat esse satis turbidas, quod sufficit, ut exceptio imputationis cambiorum jam solutorum in fortem principalem retardare non possit ictius restitutionem; Licet enim juxta firmata dec. 69. par. 9 rec., Rota & Curia in ea resideat opinione, quam ego quoque probabiliorē censem, quod usitā indebita repetendā non sint cum ordinaria actione condicōnōs in debiti, ut aliorum est opinio, sed extenuent sortem ipso jure, quoniam in materia usuraria compensatio non intrat operationis, neque expectat debitoris oppositionem, quae juris ministerio illicē inesse dicitur, Attamen id procedit, ubi certum est usuras seu accelerationes solutas esse usurarias & indebitas ex ipsorum actōrum inspectione, quia nempē in proposito cambiorum nulla detur eorum justificatio; Secūs autem ubi id prætenditur per exceptiones dubias & altioris indaginis, cum tunc præsumptio potius urgeat pro validate cambiorum solutorum, quia nemo præsumitur jackare suum, ideoque talis turbiditas operativa solum est circa ipsa cambia decursa, & non soluta, super quibus creditor processum exequitivum intentat, secūs autem circa sortem principalem certam & liquidam, quoniam esset retardare executionem debiti liquidi & certi per exceptionem turbidam & illiquidam, ut ita distinguendo firmatur præsternit per Rotam in Romana pecuniaria 18. Junij 1646. & 7. Junij 1647. coram Corrado, utrobique in fine 23. Martij 1648. coram Melio & in alijs, & hæc est consueta praxis Signaturæ.

Revera tamen neque turbidae dici poterant exceptiones, sed potius clara videbatur earum insubstantia, quoniam quatenus pertinet ad punctum justificationis, nimis receptum est in Rota & Curia, ad illam sufficere solas litteras responsivas seu redditus vulgo nuncupatas *dell' andata*, penes corresponsales remanere solitas, ideo non defacili habentur, ut dec. 304. num. 2. in fine par. 4. recent., dec. 274. n. 6. par. 5. dec. 171. num. 7. par. 7. Romana discussio 26. Junij 1630. coram Coccino, Romana cambij 19. Junij 1651. coram Rojas inter suas decis. 457. in quibus in specie absque libris vel alijs administris; cum solis litteris prædictis justificatione admissa fuit.

Et licet apud Buratt. decis. 603. Merlin. dec. 636. Romana cambij prima July 1658. Melio, alia Romana cambiorum 14. Junij 1660 coram Verospio, & in plerisque alijs, quæ per scriptentes cumulabantur, ad ejusdem realitatis justificationem habita fuisset ratio de libris creditoris vel mercatoris, qui cambia giravit, legaliter & mercantiliter tentis, sive de alijs administris, quorum plura in proposito ponderata habentur in Romana cambij de Sfortijs disc. 6. Attamen id fuit ad superabundantiam, ac forsan ad supplendam aliquam exceptionem, quam juxta individuorum casum particulares circumstantias litteræ pati possent, non tamen inde sequitur id esse præcisè necessarium, quoniam Pius V. in ejus Constitutione 118. sola litterarum transmissione cum subsequente effectuatione per litteras responsivas probata contentatur neque ullibi cautum est, creditorē teneri ad libri confectionem.

Insistebant scribentes in contrarium super pacto, per quod dicebant creditorem suscepisse istud onus, quod alijs de jure sibi non incumbere admittebant, sed verè vanum fundamentum erat, quoniam cum juxta plurium opinionem extra Curiam Romanam forte magis communiter re-

ceptam, stante pacto, soli libri creditoris vel camporū deputati sufficiant ad justificationem, ut latè firmant Rovit cons. 103. lib. 2. Turr. diff. 3. q. 10. n. 12. & habetur saepius deductum *hoc titulo*; Idcirco ex consueto notariorum formulario istud pactum pro majori cautela & in gratiam creditoris adjici solet, qui potuit non uti, ut punctualiter practicatum habetur apud Merlin. d. dec. 636. post num. 1. vers. Nec in presenti, ubi in punto hoc objectum tollitur; Eset enim alijs contra principia retorquere inodium & præjudicium id quod pro favore, ac majori cautela creditoris in pactum deductum est, & sic libri quatenus per creditorem vel scripturalem conficiantur, satis quidem prodeſſe possunt etiam retenta opinione Rota & Curia, pro supplendis quibuscumque exceptionibus vel defectibus, quæ circa litteras adesse possent, Nullatenus verò dicendum est eos esse necessarios, quoniam recte negligere postulum id quod ad nostram potiorem cautelam introductum est.

Quoverò ad aliud objectum expirationis mandati per mortem creditoris, deducebam eadem, quæ in Romana cambiorum disc. 2. & in Camerin. 7. disc. 4. & in alijs hoc titulo saepius deducta sunt, distinguendo scilicet inter mandatarum voluntarium, quod in solam gratiam mandantis principaliter suscipitur, ita ut mandatarius, institutor & ministri potius personam gerere dicatur, & mandatum necessarium datum à debitore creditori in rem propriam, Istud enim est irrevocabile, donec sequatur debiti restitutio, unde si non suffragatur revocatio expressa, minus suffragari potest tacita & præsumpta resultans ex morte debitoris, quia nunquam majoris operationis potest esse tacitum & præsumptum quam expessum, Atque hæc est distinctione plana, cum qua passim in foro proceditur, potissimum quia hujusmodi facultates cambiandi, quæ creditoribus dantur ut plurimum continent classulas cæteratas importantes stipulationes pro hæredibus &c.

ROMANA CENSUS

PRO

FRANCISCO SAULIO
ET CONSORTIBUS.

C II M

DUCE SFORTIA.

Casus decisus per Rotam pro Sfortia.

De cambiis limitatis cum pacto, ut debitore aliiquid non adimplente cesseret limitatio, ita ut debeantur cambia currentia, nūm valeat, Et quatenus sic, an facto casu non implementi, requiratur nova debitoris interpellatio, vel An per subsequentem receptionem implementi censetur id remissum, ita ut non debeantur cambia nisi ad rationem limitatam,

SU M